

Ἦσαν τ' ἀντροῦς μου ζώνη καὶ βρακὶ καὶ βρακοζώνη Ἰων. (Ἐρυθρ.) Συνών. βρακόδεμα, βρακοζώναρο, βρακοζώνι, βρακολινιά, βρακολούρι. β) Συνεκδ. ἡ γυναικεία περισκελὶς Λεξ. Δημητρ.: Τῆς ἔπεσε ἡ βρακοζώνη. 2) Ζώνη χρυσοποίκιλτος Θράκ. (Κομοτ.) 3) Εἶδος στενοῦ ζωναρίου ἀνδρικοῦ Θράκ. (Κασταν.) 4) Λωρὶς τοῦ σκέλους περισκελίδος, διὰ τῆς ὁποίας προσδένεται ἐπὶ τῆς κνήμης τὸ ἄνω μέρος τῆς περικνημίδος Εὐβ. (Στρόπον.) Συνών. βρακοθηλειά 4, βρακόποδας 2. Πβ. βρακοπόδι 3. 5) Σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου προσδένεται τὸ δίκτυον εἰς τὴν βάρκαν Μακεδ. (Καστορ.) Ἦ λ. ὑπὸ τὸν ἄρσεν. τύπ. Βρακοζώνας καὶ ὡς παρων. Πελοπν. (Λογγ.) Στερελλ. (Ἀράχ.)

βρακοζωνάκι τό, ἀμάρτ. βρακοζωνάτσι Μεγίστ.

Ἦ υποκορ. τοῦ οὐσ. βρακοζώνη διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

Μικρὴ βρακοζώνη 1, ὁ ἰδ.

βρακοζώναρο τό, ἀμάρτ. βρακοζούναρο Πελοπν. (Καλύβρι.)

Ἦ τῶν οὐσ. βρακὶ καὶ ζωνάρι.

Βρακοζώνη 1, ὁ ἰδ.

βρακοζώνι τό, βρακοζώνιν Κύπρ. Μεγίστ. Πόντ. (Οἶν. κ. ἀ.) βρακοζώνι σύννηθ. βρακοζών' Καπ. (Ἀξ. Ἀραβάν.) Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. κ. ἀ.) βρακουζώνι Μεγίστ. βρακουζούνι Ἀθ. Ἀθῆν. (παλαιότ.) — Λεξ. Δημητρ. βρακουζών' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. βρακουζούν' Θεσσ. βρακοντζώνι Σίφν.

Τὸ μεσν. οὐσ. βρακοζώνι. Ἰδ. Πεντάτ. 423 (ἐκδ. Hesselting). Παρὰ Δουκ. καὶ τύπ. βρακοζούνιν.

Βρακοζώνη 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Τοῦ κόπηκε - τοῦ λύθηκε τὸ βρακοζώνι σύννηθ. || Φρ. Τοῦ ἔδωκε τοῦ παιδιοῦ του ἓνα βρακοζώνι χωράφι (πολὺ ὀλίγον) Πελοπν. (Ἦλ.) || Ἦ δ' ὁ δ-σύν-λος βρακοζώνιν; (ἐπὶ τοῦ αἰτοῦντός τι παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος) Κύπρ. || Ἦσμ.

Ἦ γὰρ ἔχω σίδερο σπαθί, σίδερο βρακοζώνι Χίος.

βρακοζωνιάζω Θράκ. (Αἰν.) Πόντ. (Κοτύωρ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. βρακοζωνιάζω Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζώνι.

Περνῶ τὴν βρακοζώνην διὰ τῆς θηλειᾶς τοῦ βρακοῦ ἢ τῆς βράκας ἐνθ' ἄν.: Ἦ βρακοζωνιάσα τὸ θαλάρι μ' Τραπ. Συνών. βελονιάζω Α 4.

βρακοζωνιάσιμο τό, ἀμάρτ. βρακοζωνιάσιμον Πόντ. (Τραπ.)

Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζωνιάζω.

Βρακοζώνιασμα, ὁ ἰδ.

βρακοζώνιασμα τό, ἀμάρτ. βρακοζώνιασμα Πόντ. (Τραπ.) βρακοζώνιασμα Πόντ. (Τραπ.)

Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζωνιάζω.

Τὸ πέρασμα τῆς βρακοζώνης ἀπὸ τὴν θηλειάν τῆς βράκας. Συνών. βρακοζωνιάσιμο.

βρακοζωνιαστήρι τό, Βιθυν. βρακουζωνιαστήρ' Θράκ. (Αἰν.) βρακοζωνιάστ' Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ. Χαλδ.) Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζωνιάζω.

Μεγάλῃ ξυλίνῃ βελόνῃ, διὰ τῆς ὁποίας διαπερᾶται ἡ βρακοζώνη διὰ τῆς θηλειᾶς τοῦ βρακοῦ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βουρλιαστήρα, ἔτι δὲ βρακοζωνιστήρι, βρακοζωνοσύρτης, βρακοζωνοτήρι, βρακοθήλει.

βρακοζωνιάστρα ἡ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ' Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. βρακοζωνιάστρα Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.)

Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζωνιάζω.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνιστήρα ἡ, ἀμάρτ. βρακοζωνιστέρα Πόντ.

Ἦ τῶν ἀμάρτ. οὐσ. βρακοζωνιάζω.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνιστήρι τό, ἀμάρτ. βρακοζωνιστέριν Πόντ.

Ἦ τῶν ἀμάρτ. οὐσ. βρακοζωνιάζω.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνίστρα ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.) βρακοζωνιστρά Πόντ. βρακοζωνίχτρα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἦ τῶν ἀμάρτ. οὐσ. βρακοζωνιάζω.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνολόγος ὁ, Λευκ.

Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζώνη καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνόξυλο τό, ἀμάρτ. βρακουζωνόξυλο Μεγίστ.

Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζώνη καὶ ξύλο.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνοσύρτης ὁ, ἀμάρτ. βρακοζωνοσύρτες Πόντ. (Λιβερ.)

Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζώνη καὶ σύρτης.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνοτήρι τό, ἀμάρτ. βρακοζωνοτέρ' Πόντ. (Λιβερ.)

Ἦ τῶν οὐσ. βρακοζώνη παρεκταθέντος κατὰ τὰ εἰς -τήρι ὄργανου δηλωτικά.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοθήλει τό, ἀμάρτ. βρακονθήλ' Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἦ τῶν οὐσ. βρακοθηλειά.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοθηλειά ἡ, πολλαχ. βρακονθηλειά πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. βρακονθ'λειά πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. βρακοθηλειά Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Κῶς Μεγίστ. κ. ἀ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. βρακοθηλειά Ρόδ. βρακονθ'λειά Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον.)

Ἦ τῶν οὐσ. βρακὶ καὶ θηλειά.

1) Τὸ κατὰ τὴν ζώνην μέρος τοῦ βρακοῦ ἢ τῆς βράκας, διὰ τοῦ ὁποίου περᾶται ἡ βρακοζώνη ἡ συγκρατοῦσα περὶ τὴν ὀσφὺν τὸ ἔνδυμα τοῦτο πολλαχ.: Περνῶ τὴν βρακοζώνην ἔς τὴν βρακοθηλειά πολλαχ. || Γνωμ. Μὴ τοσοῦτ' ἂν αἰ- τοῖς τὰ μαλλιά σ' μὴ βάης, γὴ βρακονθηλειά σ' ψειριάζ' (ἢ ἀνάμειξίς ἀνδρὸς μὲ γυναικας εἶναι δι' αὐτὸν ἐπιζήμιος) Λέσβ. || Ἦσμ.

Σὰν τῆς κουμπάρας τοῦ βρακὶ δὲν εἶδα ἔς τὸν ἰῶνα, νά' χη χρυσὴ βρακονθηλειά κι σάπια βρακουζώνη Θράκ. (Αἰν.)

Τί σεῖσαι, τί λυγείσαι; ξέρω ποιά 'ναι ἡ σειριά σου, ἔφτά χιλιάδες κόνιδες ἔχει ἡ βρακοθηλειά σου Αἰγιν.

Μὴ μοῦ πολυψηλώνεσαι καὶ ξέρω τὴ γενιά σου, πόσες χιλιάδες κόνιδες ἔχει ἡ βρακοθηλειά σου Κρήτ. 2) Ὁ κόμβος τῆς δεμένης βρακοζώνης Μακεδ.

